

Hoge kwaliteit op eenakterfestival

ALKMAAR — Het derde Alkmaarse eenakterfestival is zowel voor toeschouwers als deelnemers een twee dagen lange zit geworden die geen moment verveelde. Dertien verenigingen brachten een bonte mengeling van spelkeuzen en spelniveaus. Een geslaagd schouwspel, dat ook uitstekend voldeed aan de opzet: het oefenen van tonelisten in een andersoortig repertoire. De verenigingen *Vestijn*, *Spot '70* en *Het Hollands Kamertoneel* mogen op 5 juni in het Amsterdamse Odeon een reprise geven.

Tot deze laatste beslissing kwam een jury uit de meespelende verenigingen. Want ondanks het ontbreken van de traditionele beker was een gastoptreden in het Amsterdamse toneelcircuit in het vooruitzicht gesteld.

Waar vorig jaar het wedstrijdelement nog aanleiding was tot het zich vertillen aan te zware stukken, was er dit keer totaal geen sprake van zelfoverschatting. Dat wil niet zeggen dat alle deelnemende verenigingen er zonder kleerscheuren af kwamen. Maar voor de zwaksten onder de toneelverenigingen uit de regio heeft het kennelijk meer in de bedoeling gelegen wat van anderen op te steken dan er met een uitnodiging voor Odeon van door te gaan.

En zij, die met deze opzet aan het festival hebben deelgenomen, hebben hun hart kunnen ophalen: er werd zo nu en dan toneel van zeer hoge kwaliteit gebracht.

„Oh, verleden”

Tot de beste eenakters behoorde beslist „Oh, verleden” dat door Het Hollands Kamertoneel (een zusje van Falkland Heiloo) werd gebracht.

Marianne Volkerts speelde op grandioze wijze de rol van de Duitse mrs. Lemberg, die zich uit angst voor de nazi's in Engeland had gevestigd en daar in haar levensbehoefte voorzorg door het voorspellen van de toekomst.

Haar consequent volgehouden Duitse accent, ritmegevoel en rolbeleving maakten haar naar mijn me-

ning tot de beste actrice van het afgelopen weekeinde.

Maar ook haar tegenspelers, Frits Stroomer en Peter Kleyn bewezen uit de goede toneelstal van Falkland te komen.

„Vestijn”

Vestijn, onder de regie van de als zodanig debuterende Jacqueline Kooter, liet zich ook van zijn beste kant zien. „Lady Aoi” van de Japanse schrijver Yukio Mishima werd een spel van oosterse mystiek, waarin door de nacht elementen als haat, liefde, smart en vreugde worden samengebracht.

In een kliniek, waar nogal vreemde opvattingen ten aanzien van de liefde heersen speelde Gré Zeeman een goede rol als verpleegster die immuun geworden is voor gevoelens van patiënten.

Patsy in den Bosch vertolkte op indringende wijze de rol van Yashoeko, de vrouwelijke geest van liefde en haat. Haar spel boeide van begin tot eind en maakte de emoties van het publiek los. Na afloop van het stuk, dat eindigde met een indrukwekkende bootscène, was er enige tijd nodig om zich weer voor te breiden op het volgende stuk.

„Spot '70”

Tussen al het serieuze werk zat ook een luchtig stuk: „De Burgers Bruiloft” van Bertolt Brecht. Spot '70 uit Warmenhuizen wist van de eerste tot de laatste minuut door perfecte timing en spel zonder hiaten het publiek aan het lachen te houden. Dit komische werk was na al de zware kost van de eerste middag een welkome afwisseling op de zaterdagavond.

SCHAGEN — Zo'n tweehonderd man heeft gisteren op de een of andere manier genoten van het eenakterfestival dat in het Regiocentrum te Schagen werd gehouden. Een festival zonder prijzen maar toch met wat eervolle vermeldingen. Zo werd de toneelvereniging Harmonie uit Heerhugowaard de winnaar van de publieksprijs terwijl de toneelwerkgroep Ban, de vereniging Contact uit Winkel en Harmonie binnenkort in het Odeon theater in Amsterdam hun stukken mogen brengen. Tot slot was er nog een eervolle onderscheiding voor Frans Stam van de toneelvereniging Spot '70 uit Warmenhuizen.

Van tien uur 's morgens tot kwart over negen 's avonds waren er in het Regiocentrum negen gezelschappen te zien in het eenakterfestival van het Noordhollands Centrum voor Amateurtoneel. De grote kracht van deze presentatie was dat er vele verschillende genres aan toneel waren te bewonderen. Dat was ook een deel van de opzet omdat het centrum door middel van deze festivals de verenigingen met elkaar in contact wil brengen, ze van elkaar wil laten leren of zo de communicatie onderling verbeteren.

De zeer sterke uitsmijter werd gevormd door de 'Burgersbruiloft' van Spot '70 uit Warmenhuizen. Vrijwel alles wat er aan effecten in het stuk van Bethold Brächt zat werd er uit gehaald en dat is zeker de verdienste van regisseur Jos van Dijk die ook provinciaal adviseur is voor het amateurtoneel. De aankleding van het stuk was verder tot in de puntjes verzorgd en daar kwam dan nog het spel bij. De zo goed begonnen bruiloft werd inderdaad de puinhoop die Brecht voor ogen moet hebben gehad waarbij door iedereen schitterend werd gespeeld. Of zoals provinciaal adviseur Guus Bakker in zijn nabespreking zei: „Deze spelers waren als een perfect voetbalteam. De een gaf de ander de gelegenheid om te scoren. De aandacht golfde over het toneel omdat de spelers die aandacht ook richtten op de plek waar op dat moment actie was”.